

In dankbare herinnering aan

LIES DE JONG

Echtgenote van Wim Melis

Goirle, 29 november 1930 – Losser, 4 november 2001

Als jongste uit een gezin van acht kinderen groeide ze op in een hectische omgeving, waar vader altijd druk was in de bakkerij en moeder de winkel bestierde. Toch had ze een beschermde jeugd onder de toezieende ogen van haar zus Nel, waarmee ze een bijzonder hechte band had, en haar zes oudere broers.

In haar tienerjaren overleed haar moeder. Haar zus en schoonzussen hebben dit ingrijpende gemis voor de veertienjarige Lies opgevangen. Onderwijl volgde ze een opleiding aan de Mulo, gevolgd door een baan op kantoor, terwijl ze ook continu thuis in de zaak moest bijspringen. Het getuigde van een enorme inzet, een kracht die haar tot het eind toe nooit heeft verlaten.

In 1948 leerde zij Wim kennen en op 4 februari 1953, nadat ze in Vlissingen een huis kregen toegewezen, trouwden ze. Helaas kwam op 1 februari de watersnoodramp in Zeeland en de aan hun toegewezen woning werd gevorderd voor de slachtoffers. In de zomer van 1953 vestigden zij zich alsnog in Vlissingen, waar Harry geboren is.

Toen Wim de marine vaarwel zei verkasten ze naar Losser. Ze woonden eerst een tijd in bij opa Melis, hier werd de familie uitgebreid met Ad.

Een verhuizing naar een eigen huis aan de Lutterstraat volgde en Annemiek werd geboren. Het postkantoor aan de Gronausestraat werd daarna het geboortehuis van Wim junior. Een nieuwe generatie kinderen volgde nadat ze uiteindelijk neerstreken aan de Mozartstraat.

Hier had ze haar stekje gevonden, waar ze na de pensionering van haar man nog dertien jaar intens samen met Wim van huis en tuin heeft mogen genieten, een thuis waar ze altijd uitkeek naar het bezoek van kinderen en kleinkinderen. Ook al verliet ze op jonge leeftijd haar geboorte grond, gedurende al die jaren vergat ze nooit haar "Goolse" wortels hetgeen bleek uit het intensief wederzijds contact. Ze bleef een De Jong in hart en nieren.

Het vijftigjarig huwelijk, waar ze zo naar toe leefde, zou ze helaas niet meer mogen meemaken. Zeven maanden geleden kreeg ze totaal onverwacht de onheilstijding van een ongeneeslijke ziekte. Ook een operatie mocht niet meer baten.

Zondagavond 4 november, nadat ze van haast iedereen afscheid heeft kunnen nemen is ze, al eerder voorzien van het heilig sacrament der zieken, rustig ingeslapen.

Met grote dankbaarheid kijken wij terug op haar onbaatzuchtige liefde.

Wij danken iedereen voor alle steun, medeleven en begrip, tijdens de ziekte en na het overlijden van Lies.

Wim Melis, kinderen en kleinkinderen